1e Jaargang, nummer 3, 23 januari 2023

Veluws Literatuurblad

IN DIT NUMMER o.a. : de prekenvrouw, Tel uw zegeningen, orde van zwartkijkers, de getuige, de machine, Het leven is literatuur, Eli waarschuwde zijn kinderen niet, komen tot de hemelse rivier, het boek van de wet

MET UITGAVES VAN : COAB, HET RODENBERGS PREDIKANTEN FONDS EN DE ONKRANT

---

de prekenvrouw

Ze werkte bij de supermarkt. Ik kwam haar daar soms tegen. Haar moeder was een beetje vreemd, die liep of naakt door het huis, of in lingerie. Ik kwam daar wel eens. Dan nam ze me mee als ze me was tegengekomen. Dan moest ik even wachten totdat ze klaar was met werken. Het was een vreemd gezin. Heel veel meubels waren harig. Ook hun bedden. Ze hadden hele vreemde gordijnen. Altijd als ik daar was geweest wilde ik niet meer leven. Dan had ik het helemaal gehad.

Ze kon haarzelf nooit duidelijk maken wat ze precies bedoelde. Dan ging het in mijn hoofd zitten. Dan bleef het maar malen. Dan wilde ik dat ik nooit geboren was.

Haar moeder was zo'n vreemd mens. Ze belde me in de nacht weleens op. Dan vertelde ze vreemde verhalen, zo vreemd dat ik er bang van werd, of boos. Ook schaamde ik me dan. Ze sprak me altijd een schuldgevoel aan. Ze kon goed manipuleren.

Ze bleef soms maar doordrammen. Ophangen hielp niet, want dan ging het in mijn hoofd zitten. Ze vroeg ook altijd het onmogelijke van me. Op een dag belde ze aan, midden in de nacht, terwijl het regende. Ze kwam helemaal kletsnat binnen en had alleen haar lingerie aan. Ze was op blote voeten gekomen. Ik nam haar mee naar de huiskamer waar ze ging zitten. ‘Ik moet je wat vertellen,’ zei ze toen. ‘Je droomt,’ zei ze toen. ‘Dit is allemaal een droom.’ Ik keek haar vreemd aan. ‘Je gelooft me niet, he ?’ zei ze.

‘Probeer je nu een spelletje met me te spelen ?’ vroeg ik. ‘Waar kom je voor ?’ Buiten begon het steeds harder te regenen. Ik keek naar haar. Ik bleef maar naar haar kijken, maar hoe meer ik dat deed, hoe meer ik begon wakker te worden en te ontdekken dat ik slechts naar een kast staarde. Ik logeerde bij een tante. De vrouw in de droom had dus gelijk gehad. Het was maar een droom. Het was een lingerie kast waar ik naar staarde, die in de logeerkamer stond. Er stonden hier ook vreemde exotische dingen. Mijn tante ging vaak op reis en nam dan allerlei bijzondere spullen mee.

Toen ik de droom aan mijn tante vertelde die ochtend glimlachte ze. ‘Ach ja, kasten komen tot leven in de nacht,’ zei ze. Ik keek haar vreemd aan. ‘Alle dingen zijn iets anders ‘s nachts. Die hebben hun eigen leven.’ Het was warm weer. Mijn bloed voelde ook warm aan. Ik dacht aan een boek wat ik aan het lezen was over een spin, een tropische spin. Tante had veel boeken op de logeerkamer. Soms viel ik in slaap tijdens het lezen en droomde ik de vreemdste dromen, zoals nu.

Vandaag zouden we zeilen, mijn tante en ik. Ik begon spullen bij elkaar te pakken. Tante pakte wat etenswaren. We gingen met de trein naar het water, en huurden een zeilboot. We zouden naar een eilandje gaan. Het regende en het stormde. Toen sloeg het bootje om, en werd ik wakker. Ik was uit het bed gerold. Het was weer een droom geweest. Het leek wel alsof ik niet wakker kon worden. Ik leefde in dromenland. Telkens weer bleek alles een droom te zijn, de dingen die ik meemaakte. Ik vroeg me af hoe dat kon. Ik had een beeldje van een vrouw in lingerie, wat ik eens gewonnen had op de kermis. Het beeldje sprak. Het beeldje predikte zelfs. Je kon het zo instellen dat het elke dag een preek verkondigde. Ik noemde haar mijn prekenvrouw, maar communicatie was niet echt mogelijk, alsof ze voorgeprogrammeerd was. Op een dag gaf ze wel ineens antwoord op mijn vragen, want ik sprak wel vaak tot haar, en stelde telkens weer dezelfde vragen. Ik had het gevoel dat het beeldje toch een zekere intelligentie bezit, en leervermogen. Ik ben daar op in gaan spelen. Het beeldje begon toen ook te groeien, en vlak voordat ik het gevoel had dat ze een echt mens was geworden, ja, je raadt het al, werd ik wakker.

Ik kan het gewoon niet winnen. Ik weet niet wat het is. Ik weet niet hoe lang ik het vol ga houden. Ik weet niet wat mijn draagvermogen is. Toch heb ik dan zo'n beeldje, van een indiaanse vrouw, maar het beeldje spreekt niet. Ze zeiden dat iemand het beeldje eens vond op de bodem van de zee. Ik heb het gekocht op een veiling. Ik heb er veel voor moeten bieden, maar dat had ik er wel voor over. Het is een prachtig beeld. Ze spreekt niet, maar als je naar haar kijkt, dan hoor je de wind gewoon ruizen, en dan heb ik stemmen in mijn hoofd, mooie stemmen. Ik kan er heel lang naar staren, en er bij wegdromen. Het leven is mooi met haar, diep, gevoelig, avontuurlijk. Mensen kijken mij vreemd

aan als ik hen vertel dat ik een relatie met een beeld heb. Het blijft ook vreemd natuurlijk. Mensen hebben daar het draagvermogen niet voor. Ze hebben het geduld er ook niet voor om naar beelden te luisteren. Ze noemen het allemaal verbeelding, maar ik weet wel beter.

Ze is mijn vrouw, en brengt geheime boodschappen over, op haar manier. Ze is mijn prekenvrouw.

Uit : Het Sebek Boek, verhalen uit de tweede bijbel, uitgave : COAB

Tel uw zegeningen

'Zij is rechtvaardigheid, en zij heeft in deze rechtvaardigheid volhard,
Daarom kent zij geen mededogen.
Waarom vraagt gij mededogen aan uw maker ?
Weet uw maker niet het best wat goed voor u is ?
Ziet, zij is het goede.
Zwijg toch, oh mens, want gij bent maar een zucht.'

BELOCH 4:9-10,
RODENBERG VERSIE, DE TWEEDE BIJBEL

Een vriend van mij die dichtbij Amsterdam woont zei : 'Het zijn gekke dagen en veel mensen zijn ziek. Moeder natuur is aan het terug slaan, veel doden in China. China is te snel gegroeid, ook wat industrie betrefd. Daar gaan ze nu de rekening van betalen aan moeder natuur. Wereldwijd vallen de mensen bij bosjes tegelijk om. En ze weten het donders goed, die wereld leiders. Oh, wat zullen sommigen hard gestraft worden. De Natuur en God kennen geen onderscheid.'

Veel gebeden worden niet verhoord, veel wat de mens wil wordt niet gegeven, en dat heeft een reden. De mens bidt overmatig, en de mens wil overmatig. De mens is allang over natuurgrenzen heengegaan, en moet nu weer terug. Vandaar dat het psalmenboek in de Rodenberg versie van de tweede bijbel ook stelt dat de hemel meedogenloos is. Dat is niet in eigenlijke zin, maar in de zin dat de mens terug moet keren tot wat al gegeven is, want dat is de mens genoeg en daar zit het in. Tel uw zegeningen, kijk wat u heeft, ga terug tot de boodschappen die al gegeven zijn, het hemelse onderwijs, en dan is de hemel lang niet zo meedogenloos als het lijkt.

De meedogenloze is de hemel, opdat wij niet teveel van het goede krijgen. Dat is een natuurwet. Overvoeding is altijd een gevaar, want dan wordt de mens opgeblazen. Daarom is de hemel meedogenloos, voor uw eigen bestwil, om u te beschermen. Laten we daarom buigen tot de hemel en ons onderwerpen aan haar wil, want zij weet wat goed voor ons is.

Als de hemel meedogenloos lijkt, laten we dan net als de psalmist van psalm 15 van het boek Beloch in de Rodenberg versie van de tweede bijbel bidden :

U geeft geen gehoor aan mijn geroep,
Meedogenloos lijkt Gij.
Kom toch in mijn hart,
Ik wil van U leren.

Als dingen meedogenloos zijn, dan is dat om ons terug te drijven tot de hemel en om van haar te leren.

Uitgave : Rodenbergs Predikanten Fonds (RPF)

---

orde van zwartkijkers

Het probleem van vooroordelen, een groot probleem.
Het probleem van de hoofdschudders en beweters.
Het probleem van onbevoegde kijkers,
van hen die geen kijkgeld hebben betaald : de zwartkijkers.

Het is een zwaar probleem.
Ik kom in een ziekenhuis en word bekeken,
er worden foto's gemaakt, en je wordt beoordeeld door zwartkijkers,
door hen die de prijs niet hebben betaald.
Hun cameraatjes zijn gejat, net zoals hun verrekijkers waarmee ze op koude afstand blijven.

Hoe komt u aan die verrekijker ?
Oh, u heeft geen kijkgeld betaald.
Inleveren dan maar.
Wij zijn van de kijk-inspectie.

Gerechtigheid wanneer de kijk-inspectie komt,
teveel 'ome arie's op safari'.

Dan komen die zwartkijkers, die toeristen, rampentoeristen zelfs,
in de ketel van de kannibalen,
en dan is het allemaal van : 'wir haben es nicht gewust'.
Zwartkijkers, het zit vaak in de familie,
het zit vaak in het bloed.

Betaal de volle prijs voor wat u bekijkt,
anders geraakt u tot vooroordeel,
waardoor u vervolgens zelf geoordeeld wordt.

Kijk-inspectie, bond tegen zwartkijkers,
op heterdaad betrapt.
Hier met dat ding.

Er zijn ook een heleboel religieuze zwartkijkers,
Ze lezen de bijbel, en kijken allerlei programma's,
en gaan ook aapjes kijken,
maar ze hebben geen kijkgeld betaald,
ze zijn onbevoegd, en dan stromen de verdraaiingen,
dan rukken ze alles uit verband,
want ze zijn immers zwartkijkers.

Hup, daar wordt weer een arm uit de kom getrokken,
de zwartkijkers zijn gekomen,

maar zie, daar komt ook de kijk-inspectie.

Ik word soms een beetje moe van al die zwartkijkers,
Ze hebben zo’n grote mond over wat ze hebben gezien,
maar ziet u, ze hebben geen kijkgeld betaald,
en slaan gewoon onverschillige blikken,
en het verblindt hen, en versteent hen,
en zo staan ze in het oerwoud,
te rillen en te trillen.

Ze weten niet waar ze het over hebben,
Het zijn immers zwartkijkers.
Hebben de kannibalen daar om gevraagd om bekeken te worden ?
Zitten ze te wachten op reportages over hen ?
Neen.
En zo belanden die zwartkijkers in de ketel,
of ze worden gevoerd aan de krokodillen, of aan de zwijnen.
Ja, die moeten immers ook eten.

Het probleem van de zwartkijkers,
Nou ja, niet zo’n probleem,
Zwijnenvoer volop zo.
Weer zo’n zwartkijkertje,
de krokodil zal hem wel lusten.

De orde van zwartkijkers,
een groep oude mannen die al het kinderlijke hebben omgebracht,
en zo doen ze zwaarwichtig en volwassen,
zonder uit te reiken naar de kinderen,
hun eigen innerlijke kind verloochenende

Ze hebben hun zwartkijkers theaters gebouwd,
als arena’s,
Er is geen fundament van educatie en empathie,
En dat komt tot hun terug als kannonnen

Heb toch fundament,
maar ze hebben liever pepermunt bij de preek,
zwartkijkers pepermunt,
Ze zijn zonder kaartje naar binnen gegaan,
zonder harnas het leeuwenhol binnengegaan

Oh was ik maar bij moeder thuisgebleven,
zingen ze dan,
maar het is al te laat, veels te laat,
en daar komen de leeuwen al,
als leeuwenvoer te moeten eindigen,
dat is echt zwartkijkers loon

Waarom doen ze dit ?
Ik heb het me afgevraagd.
Zoveel ordes van zwartkijkers,
zoveel ordes van oude mannen die zulke spelletjes spelen,
ontduiking, ontduiking,
en dan gaan ze onderduiken,
want ze doen alles voor de duit

Oh, dat glimmende gouden geluksdubbeltje,
dat willen ze niet kwijt, daar draait alles om.
Het heeft hen verblind,
ze hebben er de weg door kwijtgeraakt.

Waarom, waarom, waarom toch ?
Ik heb er zeeen van tranen over gehuild.
Het is als de pest,
het kleeft en stalkt,
die ordes van zwartkijkers.

Ik heb er diep over gezucht, veel over geklaagd,
mijn kruis dragende.
Ik heb ermee gepuzzeld.
Het is een kinderziekte.
En sommigen worden gewillig ziek.
Maar waarom, waarom ?
Dan maakt het lichaam antistoffen aan.

Het zwartkijken is een epidemie.
En zo ook het vooroordeel.
Ophouden met spelletjes spelen graag.
Maar het is een kinderziekte.
Wat is het medicijn ?
Educatie en empathie ?
De minste te zijn ?

De leugen is oud,
de mensen zijn jong,
en ze worden steeds jonger,
en kennen de oude paden van de waarheid niet meer,
en ze willen het ook niet.
Zowel het kinderlijke als het oudere hebben ze omgebracht,
Het zijn zwartkijkers.

Ze zijn piepjong tegenwoordig,
wanen dat ze volwassen zijn, en graag alleen,
op een ego-trip gaan ze,
en grissen naar papieren en titels,
diepte in oppervlakkigheid,
horizontale diepte,
zo piepjong als ze zijn,
weten van nergens en niemand iets van,
Och ziet u, het zijn zwartkijkers, schijnt een kinderziekte te zijn.

Ik doe mijn hand voor mijn ogen.
Ik wil hier niet meer zijn,
en al helemaal wil ik er niet aan mee doen,
maar ik heb een opdracht.
Wat is die opdracht ?
Educatie en empathie,
Ik kan alleen maar zaaien.

Het lichaam neemt er de tijd voor om er antistoffen tegen te maken,
Ondertussen zijn de zwartkijkers uitgegroeid tot een wereldrijk,
het wereldrijk van zwartkijkers,
overal hebben ze hun arena’s, hun theaters,
overal wordt de zwartkijkers pepermunt uitgedeeld,
heel stiekum, want het zijn smokkelaars,
drugs smokkelaars van zware drugs,
groeit ergens aan een plantje,
ze dealen het in afrika

Wil jij ook zwartkijken ?
En hier in het westen kweken ze die planten,
op grote plantages, en ze hebben vele slaven,
de witkijkers, die keurig netjes betaald hebben.

Daar marcheren weer wat zwartkijkers.

Pas op, ze zijn op slavenjacht, om hun wereldrijk te bouwen.
En ik heb een witkijkers plantje wat ik kweek.
Ik kom bijna niet buiten.
Wel ga ik graag onder de grond,
daar maak ik diepe reizen.

Ik ken een plaats waar de witkijkers plantjes uitbundig groeien en bloeien,
waar kinderen nog gewoon mogen dromen,
diep onder de grond.
Het is een land wat alleen kinderen kennen.
Ik had daar eens een liedje over gehoord :

‘There's a land children know,

And there's nowhere else to go,

Just watch around, it's hidden deep in the snow ...

There's a land children see,
And there's no other place to be,
Just watch like the wind,
It's all between you and me ...’

Windkijkers zijn het. Ze kijken als de wind, gaan langs alles heen, overal doorheen, en zien van alles want ze hebben de prijs betaald, ze zijn als kinderen geworden om binnen te gaan.

Uitgave : De Onkrant

DE GETUIGE

1. Bosse had zoveel onwaardige koningen in haar leven verslagen, zoals bijvoorbeeld Canon, die zovelen tot slaaf had gemaakt door een vervloekt boek. Dit zijn de kronieken van Bosse, haar oorlogen en overwinningen, maar ook haar lijden in eenzaamheid, in diepe kerkers. Maar zoveel delen van deze verhalen zijn weggevaagd gedurende de tijden. Zoveel delen van die stukken waren geschreven in onbekende talen, en ik kon het alleen ontcijferen door de verschillende plaatjes van het boek. Deze plaatjes zijn nog steeds spookachtige plaatsen in mijn hoofd, dragende een onbeschrijfelijk kwaad waarin het hart zou wegvagen. Daarom voor mijn eigen bescherming schreef ik alleen een kinderlijke versie van mijn vertalingen, zodat ik ook vele anderen kon beschermen tegen deze krachten.

2. Velen probeerden het boek te openen door de tijden, maar vaak kwam er een onbekend vuur van het boek om hen te vernietigen, en ze werden zelf zoals de spookachtige plaatsen. Ik kwam daarom met een getuige. Het bracht me in ketenen, tot onbekende plaatsen. Dit was de reden waarom ik een kinderlijke versie van het boek maakte, en zelfs enige kleine afleidingen om een dwaalspoor aan te leggen, omdat ik niet wens dat enige van deze woeste krachten op een ander hoofd vallen. Hoewel, genomen in kleine concentraties, kan het wonderen doen.

3. Ik weet dat dit boek oud zal zijn, zeer oud, wanneer het uw generatie zal bereiken. Alles wat we in dit ding nodig hebben is richtlijnen. Door de vele delen afgescheurd kan ik alleen een boek aanbieden wat het verstand kan verscheuren, maar wat zou er gebeuren als het boek onverscheurd zou zijn ?

4. De stukken hadden mijn verstand ingeslagen, speciaal door hun plaatjes. Dit waren spookachtige plaatsen in mijn hoofd sinds toen. Maar nog steeds weten wij niet of het legende, religie of realiteit is. Ik ben ook bezorgd over mijn ontcijferingen. Misschien heb ik wat fouten gemaakt hier en daar in mijn poging om het klaar te krijgen. Hoe weten we wanneer we iets op de juiste manier ontcijferen ? Soms is het niets dan gissen.

Uit : De Vur, Uitgave : COAB

DE MACHINE

1. Niemand had verwacht dat de koppensneller zou terugkeren nadat Hannah haar had verjaagd. Maar het was alleen om nog harder toe te slaan. Ze ging terug naar haar hoofden, waar ze de schedels van haar vijanden op palen had gestoken, en zelfs van hen die tot haar naasten behoorden. Ze was de horror van de rivier. Niemand kon een confrontatie met de koppensneller echt verklaren. Ze nam het verstand weg en het gevoel, om uiteindelijk hun hoofden te nemen. Ze was geobsedeerd met hoofden. Ze beschilderde hen, decoreerde hen met veren en sieraden.

2. Zijzelf was gesierd met vreemde, misleidende sieraden. Telkens wanneer iemand naar haar keek verloren zij zoveel van hun levens. Ze was een gevaarlijke vrouw.

3. Hannah stond voor haar hol, haarzelf wassende in het meer. De koppensneller was teruggekomen. Hannah nam haar speer. Ook de kopensneller waste haarzelf in het meer, terwijl ze zong. Zij was een verzamelaar van hoofden.

4. De koppensneller nam kinderen weg, om hen te leren te jagen voor hoofden. Zij nam hen over de rivier.

5. Nadat de koppensneller Hannah's schedel had genomen, vond Hannah's ziel een woest schip in de lagere onderwereld. Op de rivier van de dood nam ze het schip. Het was een oorlogsschip.

6. Op het schip hadden ze niet veel sieraden, maar wat ze hadden was speciaal. Ze konden het verstand en de ziel van hun prooi ermee vangen. Het beschermde hen ook tegen zielejagers.

7. Op een nacht kwam de koppensneller tot het oorlogsschip. Ze nam hun hoofden en ving de ziel van Hannah.

8. Ze ontwaakte op de velden van een lagere onderwereld, terwijl haar rug was gespietst op een paal. Haar voeten

waren gebonden aan de paal, en haar handen waren gebonden op haar rug. Ze was tussen de schedels van wolven in zwarte gewaden. Een van hen rijtte haar huid open en nam haar hart uit haar borst. Hannah schreeuwde en krijste. Een van hen nam een bijl en hakte haar hoofd af.

9. Het enige wat toen nog over was was een machine met zoveel bloederige hoofden van de onthoofden. De machine was genaamd de Machine van Democratie. Deze bloederige hoofden hielden alles bezeten. Binnenin was een arena die de vloeistof van de eeuwige verdoemenis voortbracht. In grote woede nam Hannah een wapen van de machine en begon op de hoofden in te slaan in een bloedbad. Deze hoofden hadden geen schedel, alleen hersenen. Het leek op vreemd rubber of plastic.

10. Plotseling begon de machine te draaien als een krankzinnige, en de hoofden begonnen te discussieren en debatteren wat uitliep op een groot gevecht.

11. Hannah kon haar weg omhoog klimmen tot waar ze vandaan kwam, op zoek naar de koppensneller. Maar de hoofden van de Machine van Democratie leken haar te volgen op een afstand. Ze had nu het geheim van de koppensneller gezien. Het was een vreemde kermis van hoofden, die de politiek van de hogere onderwerelden bezeten hielden. Maar het was wetteloze politiek, een vreemde arena genaamd Democratie, wat het eeuwige bloed van verdoemenis liet vloeien.

12. De arena gaf geboorte aan zoveel kinderen. Het was een eeuwige oorlog.

13. Wat zou er gebeuren als al deze maskers afgerukt zouden worden ?

14. Het was een vreemde spiegel op een vreemde kermis.

Uit : De Vur, Uitgave : COAB

Het Leven is Literatuur

Corona heeft zijn miljoenen verslagen. Rusland is in 2022 als een groot monster opgestaan en heeft de volkeren tot armoe gebracht en in diepe nood. Vele doden door pest, honger en door geweld.
De aarde vraagt om een antwoord, en het antwoord is niet te vinden, want de mens moet terugkeren tot het hemelse pad dat smal is. De mens moet van haar leren.
De mens heeft een nieuw hemels Woord nodig, zoals al werd aangekondigd in het boek van de voorouders, de bijbel. Boekrollen zouden open gaan, hemelse boekrollen, in tijden van grote onrust en grote wanhoop en eenzaamheid. In die tijden leven we nu. Laten we opkijken naar het hemelse Woord.

Mijn prediking liep ten einde. Ik had steeds minder en minder inspiratie. Soms kwam er maar een zinnetje door per dag of een paar kleine alinea’s, en dat was ik niet gewend. Ik was in een grote woestijn terechtgekomen, maar ik begon dromen te krijgen van de voorouders, over een overleden vrouwelijke collega, een soort moederfiguur, en zij sprak dat ik me moest voorbereiden op auteurschap. De droogte ging nog even door, en ik begreep haar niet. Maar toen begon het toch echt te komen. Het begon hemels te regenen met een nieuw woord, en ik zag het nieuwe hemelse woord. Dat hebben we wel nodig in deze tijden, om er doorheen te komen.

Maar zal de mens klaar zijn als het nieuwe Woord gaat komen ? Zal de mens het oppikken ? Je kunt niet voor een ander kiezen.

Uitgave : Rodenbergs Predikanten Fonds (RPF)

Eli waarschuwde zijn kinderen niet

Het leven is een stel mechanismen waar we niet aan kunnen ontkomen, een strijd tegen goed en kwaad. Het kwaad moet uitgeschakeld worden, of in een andere richting worden gezet, veranderen, gerecycled worden. Er zijn een heleboel gelijkenissen om dat uit te beelden. Het kwaad moet allereerst onderscheiden worden, en er moet een alarm zijn. De Rodenbergse versie van de tweede bijbel noemt al heel snel, aan het begin van het boek Behemma, de naam Eli. Eli waarschuwde zijn kinderen niet. Hij was de hogepriester van Israel in de tijd van Samuel, maar liet zijn kinderen maar aanrotzooien. Samuel was hem dankbaar, dus schijnbaar had hij ook goede dingen gedaan.

Het boek Behemma noemt hem de verzachter aller verzachters, en hij had de wonden van Samuel verzacht, en zijn ziel, en hij had zijn huis voor Samuel opengesteld, waar Samuel de stem van de hemel hoorde, en in dit huis was ook de deur tot de hemel.

Het probleem was echter dat Eli te zacht was, en zo kon ook de zonde voortwoekeren. Die luie, lauwe, onverschillige kant in de mens moet afsterven.

Laat Eli geen wortel in je schieten. Altijd moet je oppassen voor de geest van Eli die dingen goedpraat en dingen wegwuift, die het alarm uitdooft. ‘Oh, dat valt nog wel mee, oh, dat zal zo’n vaart niet lopen, oh, dat kan best wel, want alles is genade,’ enzovoorts.

De geest van Eli heeft een heel arsenaal aan excusen die hij zal gebruiken om de zonde in jou en je naasten te laten voortleven. Het kwaad is altijd op zoek naar het goede en zoekt dat uit te doven, en juist ook door list en bedrog.

Gelukkig liet Samuel zich er niet door meesleuren. Samuel ging goed en bedachtzaam om met het Woord dat hij

had ontvangen. In het boek Behemma had Samuel ontdekt dat het een hemelse bloem was die tot hem sprak, en Samuel zei dat hij die bloem altijd zou dienen, en dat zijn bloem van gehoorzaamheid nooit zou verwelken. Het huis van Eli werd ook wel het huis van Venus genoemd, het huis van de liefde, het huis van zorg, maar liefde en zorg kunnen al snel uit de hand lopen. De liefde is waakzaam.

Samuel spreekt over een levendgevende bloem die hem gouden water te drinken gaf, en hem werd ook gouden brood te eten gegeven in het huis van Venus, als een beeld van honing en propolis, antistoffen van de natuur. Samuel spreekt ook over de bloem van dankbaarheid die in hem bloeide voor altijd vanwege deze dingen. Samuel kwam vanuit Mercurius tot Venus, stelt het boek Behemma. Mercurius is de markt, waar je altijd moet werken voor je geld, maar Eli in het huis van Venus was te goeiig.

Uitgave : Rodenbergs Predikanten Fonds (RPF)

---

komen tot de hemelse rivier

‘U bent de hemelse rivier. Laat uw rivier mij leiden, en laat Hoop mij Uw Woord doen verstaan.
Bescherm me des daags tegen de stekende vlieg. Zwakte brengt mij tot aan uw wateren.’

BELOCH 10:4,5
RODENBERG VERSIE, DE TWEEDE BIJBEL

Heeft u weleens nagedacht over de hemelse rivier, hoe die zal stromen ? Hoe het door de hemelse bossen heenloopt en langs de hemelse woningen en door de hemelse woonplaatsen ? Heeft u er weleens over nagedacht hoe dit vruchtbaarheid bewerkt in de levens van hen die daar wonen ? Oh, ik wil u aansporen om de dingen van boven te zoeken en niet de aardse dingen. Het goede nieuws is dat we naar de dingen van boven mogen toegroeien, en dat de hemelse rivier ons ook tegemoet komt. Als een waterval komt het naar beneden, maar waar is die waterval ergens ? Heeft u daar weleens over nagedacht ? Soms lijken alle poorten van de hemel wel gesloten te zijn, en is er niets om ons heen wat maar in de verste verten op de hemel lijkt. Kent u die momenten ? Er zijn momenten dat wij ons zwak en hopeloos voelen, ook machteloos, dat we misschien het wel zouden kunnen uitroepen : ‘Waar gaat dit heen ?’

Maar nu is het juist zo dat het zaadje eerst moet sterven om te kunnen groeien. Eerst gaat de mens diep de aarde in en moet zich door al die verslavingen heenworstelen. De mens is verslaafd aan de aarde, en moet verschrikkelijke heren dienen. De mens is hierdoor verzwakt en kan niet meer opkomen vaak. Vaak zijn de gewichten te zwaar, en wordt de mens bedreigd. Maar weet u wat nu het mooie is ? De tiende psalm van het nieuwe psalmenboek gaat juist erover dat de hemelse rivier ons tegemoetkomt in onze zwakte. Juist in onze zwakte mogen wij tot de hemelse wateren komen, en mogen wij gevoelig worden voor de plaats waar deze hemelse waterval de aarde raakt.

Juist in onze zwakte zijn wij sterk, want hierin kan de hemel zich ten volle openbaren. Daar mogen wij open voor staan.

De hemelse rivier kent de weg. Laten wij daarom wel open staan voor de hemelse rivier om ons te leiden. Laat het maar door je heenvloeien, en volg het maar. Waar een wil is is een weg. Maar laten we hierin dan niet het slechte en onze verslavingen gaan goedpraten. We moeten niet kritiekloos worden naar de dingen van de aarde. De hemelse rivier wil ons ook toerusten en bewapenen. Het zal niet zonder slag en stoot gaan. De psalmist zegt namelijk in de eerste drie verzen van deze psalm :

‘Breek de ketenen van mijn geweten, waar vissen van mij hebben gegeten.
U ziet de ketenen van mijn hart. Uw warmte heeft mij overrompeld, Uw kracht heeft mij de bergen doen verstaan.
Laat mij niet bloot staan voor mijn vijanden. Bedek mijn hoofd met Uw hemelse gordel.’

De psalmist doet hier een beroep op de oorlogshemel. De psalmist draait er niet omheen, stelt het niet beter voor dan het is.

Uitgave : Rodenbergs Predikanten Fonds (RPF)

HET BOEK VAN DE WET

1. Het boek was vervloekt. Het was een boek van de wet gemaakt door een valse geest. Velen waren tot slaaf gemaakt door het boek. Bosse was een beestenslager. Ik herinner me dat ik eens het boek van de wet verscheurde, en haar vrijzette, want zij was een gevangene van het boek. Ik bleef altijd op een afstand, maar op een dag kwam ze dichter bij me. Maar op een dag stierf ze. Ik zag haar niet meer terug, alleen in mijn dromen. Maar wanneer ik wakker word ben ik weer verloren. Ik denk dat het boek van de wet haar weer opgeslokt had. Ik ging dieper dan ooit, tot het beestenhol. Ik vond haar daar.

2. Ik begon het boek van de wet weer te lezen sinds die dag. Het scheen een vertaling te zijn van een boek in de taal van een valse geest. Ik zocht lang naar het origineel, en ontdekte dat het boek van de wet een misvertaling was. Ik ging naar haar terug en zei dat ik de juiste vertaling nu had. Maar ze zonk weg. Ik probeerde haar hand te grijpen, maar ik was te laat.

3. Het is allemaal in het boek. De taal

van de valse geest bleek ook een vertaling van een vertaling te zijn, en ik vond meer en meer fouten. Ik kon het terugleiden tot het begin. Ik vond een boek van Bosse, over haar leven en haar werken. Ik zag dat het boek van de wet erop was gebaseerd, maar dat ze het heel erg hadden misvertaald. Maar het boek van Bosse was brandende. Ik kon het niet meer vasthouden, dus ik greep één van de vertalingen. Het scheen dat het de voorhangsels van haar tempel waren. Ik had het gewoon verkeerd begrepen. En ik had haar verkeerd begrepen. Waar was ze ? Wie was ze ? Het was alleen mijn gezichtspunt. Ik kon alleen kijken door een gebroken spiegel.

4. Bosse onderwees me hoe boeken herleid konden worden naar hun originelen. Zoveel voorhangsels. Ze was alleen in mijn dromen. Maar nu had ik het boek geopend.

5. Ik begon na te denken over haar woorden. Wat bedoelde ze ? Het boek van de wet was van een valse geest. Het had geen zin om het te verscheuren of juist te vertalen, het te herleiden tot het origineel, want het boek heerste en stond weer op, altijd. Het was een vervloekt boek. Het bezat het verstand van zovelen.

6. Het was maar een nachtmerrie.

Uit : De Vur, Uitgave : COAB

---

de zee

Ik schrijf mijn verhalen op rozenblaadjes, maar de zee spoelt alles weer weg,
Ik schrijf mijn verhalen in het zand, maar de zee spoelt alles weer weg,
Ik schrijf mijn verhalen op de stadsmuren buiten de stad, maar de zee spoelt alles weer weg,
De zee regeert hier, en vertelt haar eigen verhalen,
Ik kras mijn verhalen in boomstammen,
en zij kan het niet wegspoelen

Uitgave : De Onkrant

Nonsense of Mathematics

Found the nonsense of mathematics all in a leather bag,
almost burnt by the bunny, addicted to some crack.
Get my money when it's daylight, I am leaving this train,
I jump, I die, and bring the flowers to the faery of the burning fever,
deep inside, on a burning hill I battle, for this baby to be born.
It was on the old attic I found the book ... of .... the animal-mountain ....
a strange tower ....I'm still climbing it ...
to escape from the nonsense, this nonsense of mathematics ....

Got me a brand new car today, to leave the nonsense, the nonsense ....
Got my hat put into delay ..... to escape the nonsense of mathematics ....
Having the winner laughing .... while the loser is smoking ....
some wine-touched delicious prides ....
Got my maths lessons upside down now ... heard the most wonderful fairytales ....
some backward masked tricks from the sideday's sword ....
bringing me out of the nonsense of mathematics .... a strange world ....

I promised myself not to listen to the nonsense, the nonsense ....
I promised myself to eat an apple instead, sailing on the nonsense, the nonsense of mathematics .... Got me crazy today .... Will start the rocket now .... on animal-tower, everything is in delay .... I'm standing still .... smoking rabbithats .... smoking rabbitheads .... their tales are gone, and I'm diving away instead ....

I promised myself not to be angry anymore at the nonsense, the nonsense,
I promised myself to sing in a choir, of the nonsense of mathematics ....
Some teachers still riding in longhairy cars .... still sandals they're wearing,
thinking they're jesus or sandman ....

Twenty in total .... they're not so rich .... in goatwools they walk ....
with their heads towards mental institutions, while they love their flowers stolen from rabbit's pits .... Got me some questions today, these heroes don't seem to fall .... Even when my nightmares broken they still stand tall .... Like ten men on a hill .... and ten men on a tower ..... like the animal-tower .... I'll never win .....

Got me some clairvoyant today .... She acted strange .... like I was ... a victim of ten men in a spaceship .... selling vegetables instead of meat ..... Should have listened to them better .... Now I'm here, bound by speed ....

Some turkeys on the bend, she said, like leather belts, she dremt instead .... I cannot act today .... because .... I am a victim of this cross ....

So bring me today .... to the nonsense, to the nonsense ..... bring me today to the nonsense of mathematics ....

Uitgave : De Onkrant

---

het scheldende jongetje

We wilden hem eigenlijk geen rubriek geven in de onkrant, want hij wilde bij de onkrant werken, maar hij schold nogal veel, en hij kneep mensen in de ballen. Ook stond hij erom bekend dat hij stripalbums van anderen leende en ze dan niet meer teruggaf. We vroegen ons dus af of het dan wel een goed idee was om hem bij de onkrant te laten werken met een eigen rubriek. Hij had onverbloemd taalgebruik, zei alles recht voor z'n raap, dus dat was aan de andere kant wel bruikbaar om mensen aan de ochtendkrant wakker te krijgen, en dan bedoel ik ook echt goed wakker. Maar

ja, hij moest en zou bij de onkrant werken, dus bedreigingen dat hij het leger op ons af zou sturen, of vliegtuigen in onze schedels zou laten binnenvliegen, enzovoorts, je kon het zo gek niet bedenken, ook wel zeer grappig soms. Maar ja, hij moest gewoon zijn ei kwijt. Het was natuurlijk niet de manier om een baan te krijgen, en dat heb ik hem ook gezegd, en daar heeft hij zich uiteindelijk bij neergelegd.

Maar hij begon hele mooie boeken te schrijven, en het schelden werd wat minder. Soms zat het er nog wel tussendoor, maar dat was om het verhaal en de boodschap aan te sterken, en het had toch wel wat, en hij was meer gematigd geworden. We hebben hem toen beloofd dat hij als hij vooral door zou gaan met het schrijven van mooie, verhalende boeken met een uitstekende boodschap, dan zouden we misschien stukjes ervan in de onkrant kunnen plaatsen, als een soort proef. Hij stemde daarmee in en deed extra zijn best. Hij begon ook steeds gerichter te schelden, zoals op dingen waar we allemaal op schelden.

De laatste keer dat hij bij ons kwam had hij ook een flink grote mond, maar we begrepen waar het om ging. Het was wel een erg leuk jochie, bijna als een standbeeld, alsof hij zo uit de geschiedenis was gekomen. Zo maken ze ze tegenwoordig bijna niet meer.

Hij riep : 'Medische zorg is geen markt, geen koopwaar ! De mens heeft geluisterd naar dronken marktkooplui ! Het geld wat ze vragen voor medische zorg is bloedgeld ! Het is hun drugs, en daarvan gaan ze liegen ! Allemaal om hun giftige sluipmoordende medicijnen nog meer te kunnen verkopen !' En toen begon hij nog wel erger te schelden, zo erg dat ik het niet in de onkrant zou zetten, maar ik stond er wel helemaal achter. Het was een jochie naar mijn hart. Ik krijg er nog steeds een warm gevoel bij als ik aan hem denk. Het was de laatste keer dat we hem zagen. Eigenlijk heeft niemand hem daarna ooit nog gezien. Zijn boeken zijn alles wat we nog van hem hebben. Oh ja, en hij had zijn muts vergeten mee te nemen toen hij vertrok, en één van zijn handschoenen. Die zijn nu te bezichtigen in ons museum.

Uit : De Onkrant
